

Ι.Μ.Κ.Α.Ω.Μ.
Ι.Ν. Αγίων Αποστόλων
Πέτρου και Παύλου
Πεύκης

Αποστολικοί Αντίλαλοι

Εβδομαδιαία έκδοση του Ιερού Ναού
Αγίων Αποστόλων Πέτρου & Παύλου Πεύκης
Τηλ. 2108027738, email: agioi.apostoloi@gmail.com
www.agioiapistoloi.gr

Κυριακή 14 Ιουνίου 2026

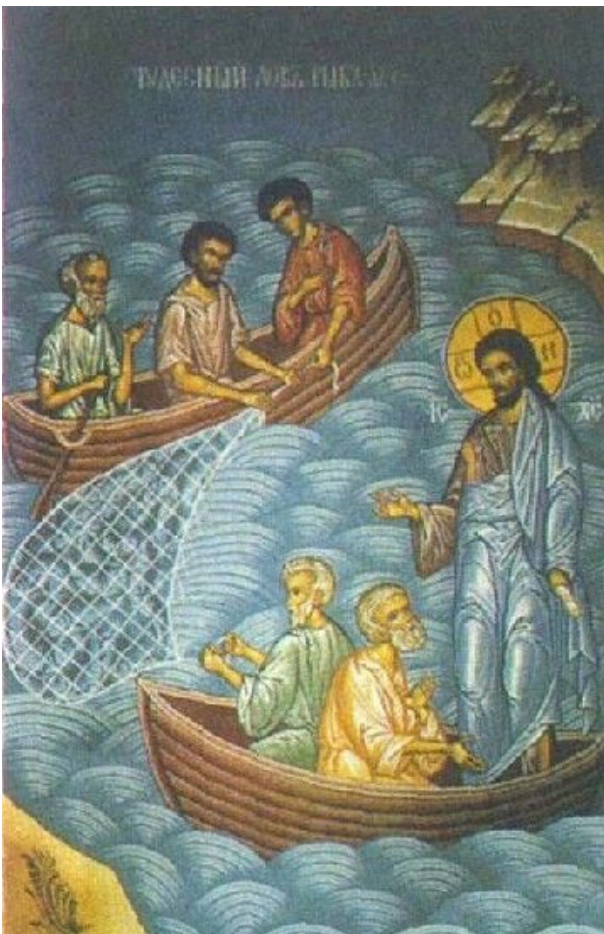
Β' Ματθαίου

Σύναξη των Αγιορειτών Πατέρων, Προφήτης
Ελισσαίος, Άγιος Μεθόδιος ο ομολογητής Πατριάρχης
Κωνσταντινούπολης, Όσιος Νήφων ο Αθωνίτης
Έτος: 19 - Αριθμός τεύχους: 823

Β' Ματθαίου

Απόστολος: Προς Ρωμαίους, β' 10-16 - Ευαγγέλιο: Κατά Ματθαίον, Δ' 18-23
Υπό Δημητρίου Φαραστέλη, Θεολόγου

«Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα ἠκολούθησαν αὐτῷ» (Ματθ. 4,20)

Ναι καλεί κι εσένα κι εμένα και τον καθένα μας. Απευθύνεται και σε μάς όλους που είμαστε ο καθένας μας σκυμμένος πάνω από τα δικά μας δίχτυα, με τα οποία νομίζει ότι ψαρεύει τις ανάγκες της ζωής του. Τέσσερις αγράμματοι ψαράδες, ανοιχτοί στην έκπληξη και στην καλή γοητεία, βλέπουν στο πρόσωπο του Χριστού την ποιότητα της ανθρώπινης ύπαρξης και ζωής και κάνουν μια κίνηση άλμα ελευθερίας, ένα άλμα αγίας τρέλας, από το λίγο και το μικρό προς το πολύ και το απέραντο. Συνειδητοποιούν το λίγο και το μικρό της μέχρι τώρα ζωής τους, και το πολύ και το απέραντο της όντως ζωής που

βρίσκεται μπροστά τους και τους καλεί κοντά Του! Αλήθεια, αγαπητοί μου, για μάς τους «ψευτογνωστικούς» φαίνεται τρέλα αυτό που έκαναν οι ψαράδες της Γαλιλαίας. Πράγματι πρόκειται για μια αγία τρέλα. Υπάρχει αγία τρέλα;

Ναι υπάρχει! Υπάρχει αμαρτωλή περιέργεια, η περιέργεια των πρωτοπλάστων και αγία περιέργεια, όπως του Ζακχαίου, που με λαχτάρα ζητούσε να δει τον Χριστό. Έτσι υπάρχει και η αξιοθαύμαστη αγία τρέλα, η πίστη και ολοκληρωτική αφιέρωση στον Θεό.

Ας δούμε, αυτό που αποκάλεσα αγία τρέλα, μέσα από την Ευαγγελική περικοπή. Το σκηνικό εξελίσσεται στην ακρογιαλιά της λίμνης Γεννησαρέτ. Δυο ψαράδες, αδελφοί κατά σάρκα ρίχνουν τα δίχτυα τους στη λίμνη. Είναι ο Ανδρέας και ο Σίμων, ο λεγόμενος Πέτρος. Ξαφνικά ακούνε μια γλυκιά φωνή να τους καλεί: **«Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων»** (Ματθ. 4,19). Ελάτε κοντά μου! Ακολουθείστε με και θα σάς κάνω ψαράδες ανθρώπων! Λίγο πιο πέρα δυο άλλοι ψαράδες, δυο αδέλφια ο Ιάκωβος και ο Ιωάννης μαζί με τον πατέρα τους τον Ζεβεδαίο, επισκεύαζαν τα σχισμένα δίχτυα τους. Ο Χριστός τους απευθύνει το ίδιο προσκλητήριο: **«Δεῦτε ὀπίσω μου...»** (Ματθ. 4,19). Χωρίς την παραμικρή αντίρρηση παρατάνε και οι δυο τα δίχτυα και τον άναυδο πατέρα Ζεβεδαίο και ακολουθούν τον Ιησού! Κι εμείς σήμερα είμαστε έτοιμοι να φωνάξουμε: Ε, πού πάτε; Τρελαθήκατε; Πού αφήνετε τον γέροντα πατέρα σας, πού αφήνετε την οικογένειά σας; Πού αφήνετε τη δουλειά σας, το σπίτι σας; Τρελοί είστε, γυρίστε πίσω. Ναι έτσι θα λέγαμε εμείς, οι γνωστικοί του συμφέροντος για τους τρελούς της θυσίας.

Η πράξη των Αποστόλων θεωρείται τρέλα. Το να έχεις στρωμένη δουλειά και να την εγκαταλείπεις αυτό είναι τρέλα! Το να έχεις σπίτι και να το αφήνεις για να περιφέρεσαι άστεγος, αυτό είναι τρέλα! Το να έχεις συγγενείς και να τους αφήσεις για να ακολουθήσεις Κάποιον ξένο, αυτό είναι τρέλα! Αυτή την αγία τρέλα είχαν σε μεγάλη δόση οι Απόστολοι. Γι' αυτό γράφει ο απόστολος Παύλος: **«Ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας καὶ πεινῶμεν καὶ διψῶμεν καὶ γυμνητεύομεν καὶ κολαφιζόμεθα καὶ ἀστατοῦμεν»** (Α΄ Κορινθ. 4,11). Η τρέλα αυτή είναι ένα θαύμα. Με το θαύμα της τρέλας των Αποστόλων πραγματοποιήθηκε η **αλλαγή** της οικουμένης. Δώδεκα άνθρωποι με την αγία φωτιά της τρέλας του Ιησού Χριστού στα στήθη, άλλαξαν όλο τον κόσμο. Ο μετασχηματισμός της κοινωνίας οφείλεται στους Αποστόλους, σ' εκείνους τους ψαράδες, που μετασχηματίστηκαν σε Αποστόλους.

Στη βάση της η πράξη των τεσσάρων ψαράδων ήταν πράξη υπακοής. Πίστη που μεταφράζεται σε υπακοή. Με παρακοή άρχισε η τραγωδία του ανθρώπου. Με υπακοή αρχίζει η λύτρωση του ανθρώπου. Είναι υπακοή σ' Εκείνον που πρώτος έκανε υπακοή. Ο ερχομός του Χριστού στη γη είναι πράξη υπακοής, είναι η τρέλα του Θεού! Άφησε ο Υιός του Θεού τη θεϊκή Του δόξα και ήλθε στην αθλιότητα της γης **«γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ»** (Φιλιπ. 2,8). Πώς, λοιπόν, ήταν δυνατό ο **Υιός της υπακοής** να μην αποκτήσει

μαθητές της υπακοής; Κι αν ο Ιησούς από υπακοή στον Θεό Πατέρα άφησε τον ουρανό και ήλθε στη γη, οι μαθητές του Διδασκάλου από υπακοή άφησαν τη γη για να κερδίσουν τον ουρανό. Αν η παρακοή των πρωτοπλάστων τους έβγαλε από τον παράδεισο, η υπακοή των Αποστόλων έβαλε την οικουμένη στον παράδεισο της βασιλείας του Θεού.

Εμείς τώρα αναλογίζομαι, αδελφοί μου, στο κάλεσμα του Χριστού, πώς άραγε ανταποκρινόμαστε; Τι είναι αυτό που μάς δυσκολεύει και πλέον αυτοί που ακολουθούν τον Χριστό είναι μειοψηφία; Όσοι αρνούνται να ακολουθήσουν τον Χριστό, βρίσκουν συνήθως χίλιες δικαιολογίες, γιατί αν αποφάσιζαν να Το δεχτούν, θα ήταν σαν να απαρνιόνταν τον εαυτό τους. Δεν βλέπουν το κέρδος που θα είχαν μ' αυτήν την αλλαγή. Έχουν ένα φόβο που δεν παραδέχονται, γιατί κρατιούνται μέσα στο υλικό, που είναι γι' αυτούς το παν. Ζητούν, λένε, ένα λόγο περισσότερο σοβαρό! Δεν είπε δα και τίποτε το νέο ο Χριστός! Ας τον θαύμαζαν οι απαίδευτοι κι ας τον υπακούουν οι απλοϊκοί! Μια τέτοια τοποθέτηση δε θέλει να δει και να αναγνωρίσει ότι μια μεγάλη αλήθεια είναι νεκρή, αφού διστάζουμε να την εφαρμόσουμε και σχεδόν την ξεχάσαμε! Μια τέτοια τοποθέτηση δε θέλει να διακρίνει, αν ανάμεσα στη διδασκαλία του Χριστού και σε κάποιες άλλες αρχαίες διδασκαλίες δεν υπάρχει καμιά ομοιότητα. Δεν αντέχει να πει φωναχτά ότι άλλο η ευγένεια, η γλυκύτητα και η σύνεση, κι άλλο η θυσιαστική αγάπη. Οι Απόστολοι καλούνται σε θυσιαστική αγάπη. Όλοι οι χριστιανοί καλούνται σε θυσιαστική αγάπη. Αυτή τη θυσιαστική αγάπη κατάλαβαν οι Απόστολοι κι αισθάνθηκαν μια υποσυνείδητη ώθηση να κάνουν ό,τι μπορούν, ώστε τα λόγια να μη μείνουν μόνο λόγια. Αυτούς τους ψαράδες, που θα χάνονταν στην αφάνεια της ανωνυμίας, ο Χριστός τους έκανε Αγίους, που σήμερα εμείς τους αγαπάμε, τους ευχαριστούμε, τους προσκυνούμε και τους επικαλούμαστε.

Σήμερα στην Ευαγγελική περικοπή ο ευαγγελιστής Ματθαίος περιέγραψε δυο ομάδες αδελφών. Τον Ανδρέα και το Πέτρο καθώς και τον Ιάκωβο και Ιωάννη. Όπως ήταν συνήθεια στις αγροτικές κοινωνίες κάθε παιδί συνέχιζε τη δουλειά του πατέρα του, κάτι που συμβαίνει εν πολλοίς και σήμερα. Πότε όμως κανείς αφήνει την καθημερινότητά του, που έχει συνηθίσει κι ακόμη πιο δύσκολο τον τρόπο που σκέφτεται, τα κριτήρια με τα οποία αξιολογεί τα πράγματα, τι αξίζει και τι δεν αξίζει; Γι' αυτούς τους Αποστόλους το πρόσωπο του Χριστού ήταν μια ουσιαστική γοητεία, μια ιερή τρέλα, χάρη της οποίας εγκατέλειψαν την καθημερινότητά τους και την ανέτρεψαν εντελώς. Δεν ήταν σοφοί, δεν ήταν φιλόσοφοι, δεν ήταν θεολόγοι, δεν είχαν σπουδάσει πουθενά, ήταν απλοί άνθρωποι, των οποίων όμως η καρδιά ήξερε που έπρεπε να παραδοθεί απόλυτα.

Η απόλυτη υπακοή των Αποστόλων νίκησε τρία πράγματα, τρία μεγάλα εμπόδια κι ακολούθησαν χωρίς καθυστέρηση τον Χριστό. Πρώτο εμπόδιο η **αναβολή**. Δε ζήτησαν ούτε μια μέρα αναβολή από τον Κύριο για να τον ακολουθήσουν. Αμέσως ανταποκρίνονται στην πρόσκληση: «**εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα ἠκολούθησαν αὐτῷ**» (Ματθ. 4,20). Δεύτερο εμπόδιο που προσπέρασαν ήταν η **προσκόλληση** σε αγαπημένα πρόσωπα. Θα μπορούσαν να ζητήσουν από τον Χριστό λίγο χρόνο να πάμε να αποχαιρετίσουμε τους δικούς μας. Δεν είπαν κάτι τέτοιο. Δυνατή η αγάπη των συγγενών, δυνατότερη η αγάπη στον Χριστό. Τρίτο εμπόδιο ήταν οι εκκρεμότητες. Θα μπορούσαν να ζητήσουν από τον Χριστό μια μικρή άδεια για να τακτοποιήσουμε τις **εκκρεμότητες** που έχουμε και μετά θα σε ακολουθήσουμε. Η μεγάλη εκκρεμότητα της ζωής μας είναι η σχέση μας με τον Θεό και την αιωνιότητα. Οι ψαράδες, λοιπόν, της Γαλιλαίας νίκησαν τρία μεγάλα εμπόδια: Την αναβολή, την αγάπη στους συγγενείς και της εκκρεμότητας. Έτσι πήραν γενναία απόφαση. Έκαναν άμεση και ολοκληρωτική υπακοή. Η υπακοή των ψαράδων της Γαλιλαίας είναι, θα λέγαμε, μια ζυγαριά, για να ζυγίσουμε και τη δική μας πίστη και τη δική μας υπακοή. Παραδόθηκαν εκείνοι χωρίς υπολογισμούς και χωρίς κρατούμενα, άνευ όρων. Μα δεν είμαι τρελός να κάνω ό,τι έκαναν οι Απόστολοι; Κι όμως αυτό που ο κόσμος ονομάζει τρέλα είναι η πιο λογική πράξη. Ακολουθώντας τον Χριστό δε θα είχαν δικό τους σπίτι, θα είχαν όμως Εκείνον που είναι δημιουργός τους κόσμου. Ακολουθώντας τον Ιησού Χριστό δε θα είχαν οικογενειακή θαλπωρή, θα είχαν όμως τη χαρά της προσφοράς, τη χαρά του έργου, τη χαρά της παρουσίας του Χριστού. Ακολουθώντας τον Χριστό, δεν θα είχαν ίσως την κατακραυγή του κόσμου, αλλά συγχρόνως θα έπαιρναν τον έπαινο των αγγέλων. Ακολουθώντας τον Χριστό δε θα είχαν περιουσία και χρήματα. Θα είχαν όμως μισθό ανυπολόγιστο. Έκαναν, λοιπόν, την πιο λογική πράξη ακολουθώντας τον Χριστό, την καλύτερη επένδυση της ζωής τους.

Στη εποχή μας όπου οι τρελοί παριστάνουν τους γνωστικούς ζητούνται άνθρωποι με την αγία τρέλα των ψαράδων της Γαλιλαίας. Θα ρωτήσετε, δηλαδή, να τα αφήσουμε όλα κι εμείς και να ακολουθήσουμε τον Χριστό; Ποια όλα; Πρώτα-πρώτα τίποτε δεν είναι δικό μας, αφού τίποτε δε φέραμε σαν ήλθαμε στη ζωή. Μια μέρα πέθαναν ένα πλούσιος κι ένας φτωχός. Ο φτωχός δεν άφησε τίποτε κι ο πλούσιος δεν πήρε μαζί του τίποτα. Γυμνοί γεννηθήκαμε, γυμνοί και θα πεθάνουμε. Απόστολοι με πλήρη αφιέρωση δεν μπορούν όλοι να γίνουν. Μπορούμε πάντως όλοι να αφήσουμε κάτι το πιο καταδικό μας. Είναι **τα πάθη μας**. Ο Χριστός και σήμερα μάς καλεί. Προχωρεί. Απευθύνει την πρόσκληση: «**Δεῦτε ὀπίσω μου**». Ποιος θα Τον ακολουθήσει;

ΑΜΗΝ.